

Alanların Düzenlenmesi İşi 2

– Bayram KAYA · 09 Temmuz 2017

Totem mesleklerinden ötürü ön ittifaklı, üreten ilişkiler içindeki ilahi grup kişilerinin bir toplum içinde ne yapacakları bellidir. Koyunu gütmeye, koyunu kırpmaya, koyunu sağma, koyunun sütünden süt ürünleri elde etme gibi süreçlerdi. Koyunyününden yün eğirip, dokuma yapma gibi işler temel şablon işlerdi.

Üreten ilişkiler dışındaki insan kişilerinin ve köleci sistem içinde de kölelerin; üretim yapar olmaları dışında da bir yaşamları vardı. Kölelerin boğaz tokluğuna olur çalışmaları dışında kendi sağlamalarını, tüketip; yaşantı aştığı toplumsal alan dışında zar zor da olsa; bir de kişilerin sosyal evlilik alanı daha vardı.

Yaptıklarını, olup bitenleri düşündükleri, sosyal ilişkilerini ayarladığı; dünyayı yaşantı aşmaya çalıştığı groteski olmaktan az çok çıktığı; birbirini gezip ziyaret ettikleri birbirine konuk olup anılar hikâyeler anlattıkları, adabı muaşeret öğrendikleri; dostluklar kazanıp dostluklar kaybettikleri bir yaşam oluşun; özneler dünyası vardı.

İşte köleci ilişki en çokta bu sosyal alanı düzenlemek istiyordu. Toplumsal alan çoktan üreten ilişkiler alanının nesneliliği olmuştu. Toplum sal alanın düzenleme işi, nesnel oluşuydu. Yani nelerle ne zaman; nasıl ve nerde; neyle ve ne sırayla, ne yapacağı belliydi.

Toplum sal alan içinde keyfi oluşla yapacağınız düzenlemelerde belli standartları aşamazdınız. Toplum sal alan içinde zaten mal sahipliği ile ve maldan mülkten yoksunluklara kader demekle üreten ilişkili standart olmayı aşmanın, takdir inşasını yapmıştınız. Toplumsal alanlar içinde olan belli standartların yapılması sonunda ortaya konan şeyler; mülk hakkı nedenle sizin mal sahibi olmanız oluyordu.

Emek sahipliği üreten ilişkisi mülk sahipliği adı altında enfekte eden bir anlayışla gizlenmişti. Totem meslekleri eskisine göre kişilerin geçirmek zorunda kalacakları boş zamanlarını da artırmıştı. Tüm sorun boş zaman içinde olunan sosyal hayatı düzenlemektir.

İlk sosyal ilişki, yardımlaşan, iş birliği yapan bir sağlama ilişkisini gerçekleştirmenin odaklanmasıydı. Bu süreç totem meslekli süreç sonrasında ve hele de ön ittifaklar sırasında; üreten ilişkiler sosyal ilişkiyi bambaşka ilişkilerin boş zaman yetenek ve uğraşlarına çevirdi. Sosyal ilişki, temel güdülerin sağlanma ilişkisi olmaktan çıktı. Bu ilişki tamamen yeni bir sosyal ilişkiye çevrilmişti.

İşte El, toplum sal alanda üreten ve üretilenleri; mülk hakkı olukla bir kişiye verdi. Mülkü veren de El malik olmuştu. İlk söylenişle lafız, Mlk sessizlerinden oluşan söylemdi. Bu söylem insan emeği ile oluşturulan milk söylemiydi. Özünde insan emeği olukla toplum sal temelli üretilen ve değişilen bilinci

taşıyan şey; mal, ürün diye mlk diye söylendi. Çünkü inşacı olan ve ilk bilinç olan anlam kolektif bilinç ve kolektif hafızaydı.

İlk süreç ve ilk akış bilincinin alan akışlı basıncı; kişisi olana göre belirsizliği olan bu tarz; bir kolektifi oluştu. Kolektif bilinçli, kolektif hafızalı sentez; inşa ve ortak (kolektif) üretimdi. Özü grup bilinci; grup emeği ve grup üretimi olmakla çoklukta teklik olup; ittifak içinde ittifak sentezine karşı ilah bilinciydi. Bu tarihi bilinç, kişi bilincine ve kişi emeğine göre tam bir belirsizlik taşır. Çünkü "gel ben senin kulun kölen olayım, sen de beni kırbaçla çalıştır" diyen soyut bir kendilik inşa yoktur.

Totem meslekli mal ve ürünler; kendisini üreten gruplarını bir araya getirdi, çekimledi. Bu çekim ile olan sentezi; sentez olukla bir arada yöneten, sentez olanı düzenleyen, organize eden, sentez yapıya buyuran ortak (kolektif) güç te; "devletti" yani "mülk" olan söylemdi.

Üretileni, grup emeği olukla gruplar arası girişmelere neden olan MLK sessizlerinden oluşan ses ve hece dilini milk diye söylemenin yanında mlk söylemini "u" ya da "ü" ile mulk, mülk diye söylediler. Böylece ön ittifaklı kolektif mülkün, "kolektif sahipliğin çekim eksenli çekip çevirmesi olan" ortaklaşan ön ittifaklı organize toplumla devlet kast edilmeğe başlandı.

Mülk; yönetim, olmakla kolektif ittifakın mülklü olması anlamına çekirdek söylem oluşla söylenmeye başlamıştı. Kolektif olan bu temel anlamlar bir illüzyonla El denen mana anlayışlı sahipliğin malı ve yöneten mülkü yapıldı. Mülkün sahibi olanda El, Malik'ti. Yani El Malik.

Bu sahipliğin içinde hiçbir geri iletme referansı (çekirdek), hiçbir tarihi oluşumlu bilgi; hiçbir tarihi diyalektik yoktu. Kavramlar ve her şey birden pat diye, sihirbazın şapkasında ortaya çıkar gibi ortaya çıkmıştı. Kolektif alanlı düzenleşim buna göre birden El iradeli tekil kişi alanlı düzenleşim olmuştu.

El sürecine yani kişi sahipli köleci sürece geliştire, elbette kolektif birikimin; yani kompleks olan kolektif liğin tek kişi emeği ve kişi hüneri olukla kişiler üzerinde kişiyi "on parmağında, on marifetli" yansıma yapmasının; bu dönüşme içinde, bu dönüşmeye katkısı olmakta, çok çok büyük bir payı vardır.

El Malik; kendi eylemli kendi takdir etme hakkını, kolektif hafızayı ve tarih bilincini yok eden bu sihirli kurnazlık illüzyonuyla, kullanmıştı. Ve "adaleti bu anlayışla böylesi bir mülk anlayışına mülkün temeli" yapmıştı. Bilim ve bilgi olan gerçeğe, deneye, gözleme göre olup bitenlerle değil de, El söylemli, El mana anlayışlı geleneğe göre olandı. Çünkü El malik şaşmayandı. Şimdilik kendisine kadar gelen; değişmeğe yüz tutmuş geçmişin envanteri olan sağlam bilgisi üzerine oturmakla böyle konuşuyordu.

El anlayışlı bağıntıların boşluk devinmeli zincir halkaları oluştukça "El şaşmaz lığının" tam bir şaşma olduğunu görecekti. El adaleti olan; doğruluk, eğrilikler de emeğe göre, çalışmaya göre değil de; El Malik'in yani tekil mülk sahipli kişinin mülk hakkı (mülkü), olmaya göre adaletti. El Malik adaleti; emeğin,

çalışmanın hakkı değil de; mülkün hakkı kıldı. Adalet, geçmiş tarihsel olan ortaklaşa bilinç olmanın aksine bir anlam kılındı. Adaleti tekil mülk sahibi olanın hakkı kılma propagandasını mülksüz kişilerin içlere sindirtip, mülksüz oluşu kişilere özümlettikten sonra, bu ilk özü saptıran şimdiki anlayış üzerinde, kişilerin salt karınlarının doyurulmasını, çalışmanın hakkı olukla söylüyordu.

Alanların düzenleşiş işi öznel alanda; toplumsal alanda; sosyal yaşayış alanları içinde El göre olukla düzenleşişimdi. Öznel alanda kolektif olan bilinç ve hafıza düşüncesine karşı, mülk sahipliği olan El düşüncesini ikame etmeyi düzenlemeydi.

Toplumsal alanda yine özne nesnel olan kolektif hafızalı ve kolektif bilinçli zorunlu bağıntılı üreten ilişkileri; mülk sahibinin hakkı oluşa göre düzenleme ve yasa etme işiydi. Sosyal alanda El sahipliğine göre olur düşünme yapmaların öznel anlayışı içinde; kolektife göre olur üreten toplum ilişkilerle olan anlayışları ritüelime edişle El Malik olanı saygılı kılmanın işiydi. Yani El Malik olana (mülkün sahibine) tapmaydı.

El Malik mantıklı inşa; öznel alan içinde kişi bilincini, kolektif oluştan; kişisel oluş bilinçlendirmesi (telkini) üzerindeki bir çarpıtmayla mülk sahiplerine göre, düzenledi. Yani meşru olan kolektif oluş üzerinde El Malik'i olur anlayışla olmayı, kişisi öznel oluş bilincinin yerine inşa etmekte. Oysa kolektif oluş üzerinde, mülk sahipleri olan El Malik mantıklı anlayışla inşa olmak, hem bir illüzyondu (telkindi), hem de bir sömürüdü.

Yine ön ittifaklı zorunlu anlayış içindeki yapı üreten ve kolektif olan bilinçle; hem üreten alanıyla (toplumsal alanla, kolektif bilinçle) inşa ve düzenleme olmuştu. Hem de kişilerin sosyal (beşeri) kişisi ilişkilerini ortaya koyduğu (üretir olmayan- yine başka sosyal yaşamlarla bağıntı sınırlı, kesikli, sürekli bağlamıyla olmanın kendisine özgü özel yaşam olan) telkin, propaganda ve ideolojiye açık olan alanlar düzenlenmesi oluşuyla ortaya konacaktı.

Ön ittifaklı toplumsal alanda El; ilah yerine geçmişti. İlah istişare eden gruplar arası ortak karar mercii oluştu. Oysa El ilhamla tekil konuşacaktı. Kolektif sahiplik yerine El, kolektif olanın tekil mülk sahibi oldu. El kolektif üretim gücüne ve insanın on parmağında on marifet tekil emek gücüne sahiplikleydi.

Sosyal alan içinde gezme, tozma, eğlenme, kafanıza göre takılıp, giyinme, konulu ya da afaki konuları tartışma gibi etkinlikleri sırf kendi üzerinize yansıtmanın alanı olmakla, sosyal alandı. İşte bu tür sosyal alan içinde El, sosyal alanın bu kendisine özgü El Malik özel sahipliğine uygun olmasıyla kendi El malik anlayışının telkini ile ritüel edilmesinin ideoloji inancı olmayı da sosyal alan içinde düzenletir olacaktı.

Yapılan çalışmaları da, üretilen mal ve ürünler de üretim gücü de "mal sahipliğinin" hakkıydı! Ve bu da bir takdirdi. Hem de EL söylemi olukla, El Malik'in takdirdiydi. Oysa toplumsal alan kolektif bilinç göre üretim hareketi içinde bulunuyordu. Ama bu tarihi ve zorunlu nesnel bilinç kimsede yoktu. Kolektif geri

bağlanımla olan gerçeklik, gözbağı edilmişti.

Gözbağı edilen üreten ilişkili somut yerin alan devinmesi; göz bağı nedenle (kişiler özne dünyası içinde karşılığı olan bilinç ya da dekode çözümü olamama nedeni ile) gerçek alanın içindeki, alanlar işleyiş bağıntısını kuramayan kişilere göre gerçek alanın kendisi bu tür kişilere boşluk devinmeli alanmış gibi görünmeğe başlar. Görülmezden gelinen bu yer; öznel boşluk devinmeli mülk sahipli yararlanma olan El Malik ideolojili ya da El Malik inancı söylemlerin üzerine kurgulanmış olur..

Artık geçmişin kolektif somutluk bağıntısı, bu gözbağı olan inancı soyut ve alakasız mana ile anlaşılır olacaktı. Artık soluk alıyorsanız dahi, soluk alıyorsunuz da nefesleriniz elinde olan El adına olur söylem ve yeminler ile sözünüze başlıyordunuz. Yellenip yellenmemeniz de El sayesindeydi. Başınız ağrıyacaksa, da ağrımayacaksa da hikmeti El'deydi. İş bulup, bulamamak ta El'deydi. El sizin fıtratınızdı. Üretileni ve üreten ilişkiler sürecini, kendi nesnel standartlarının üzerine inşa etmekle El kendisini de bu nesnel standartlar üzerine inşa ediyordu. Öznel mana anlayışı El, kendisini üreten ilişki içine konumlamakla kendi mana anlayışlı sembolizmini standartlar içinde kullanmıştı.

Bir yönüyle ve giderek tüm sosyal hayatı kuşatır oluşuyla El mana anlayışı sosyal hayatı da, öznel mana anlayışına dönüştürdü. Bozulan dengelerle ahlakçılar oluştu. Sosyal hayat toplumsal takdirin çevresinde oluşan kişileri dizginleme ve özel yaşamdan daha çok ta kişilerin terbiye edilmesi oluşla ortaya kondu. Bu nedenle El'in sosyal hayatı düzenlemesi toplum içinde olan takdirin çok çok üzerine çıkartılıp, takdirin nasıl işlediği insanlara görünmez yapılmakla giderek toplumsal ve sosyal yapının da dışına çıkarılmıştı.